

«Δηλώνω Ελληνίδα και μόνον αυτό»

Πυξίδα»

Δημοσίευση: 20 Δεκ. 2011

Την... αμαρτία μου θα την πω, ή ορθότερα, θα τη γράψω. Πολύ δύσκολα με κατακτούν τα βιβλία των Ελλήνων συγγραφέων που εκδίδονται στις ημέρες μας. Δεν είναι τόσο θέμα γραφής όσο θεματολογίας και «συμπεριφοράς». Θεωρώ ότι ορισμένες φορές χάνουν την κόκκινη γραμμή μεταξύ της ποιότητας και της δήθεν κουλτούρας και υιοθετούν μια ελιτίστικη στάση ζωής, προφανώς θεωρώντας ότι κακώς δεν τους έχει ακόμα δοθεί Νόμπελ Λογοτεχνίας. Η Ιουστίνη Φραγκούλη Αργύρη ΔΕΝ είναι από αυτούς! Και ναι, δηλώνω θαυμάστριά της. Όχι μόνο γιατί η πένα της φτάνει σε λυρικά μονοπάτια που απογειώνουν την ελληνική γλώσσα, όχι μόνο γιατί ξέρει να πλάθει ιστορίες όπου η γλυκύτητα μπερδεύεται και συγκρούεται με την πικρία, αλλά - κυρίως - επειδή είναι ένας υπέροχος, λαμπερός και γεμάτος αισιοδοξία άνθρωπος. Αντιπροσωπεύει την ελληνική ψυχή έτσι ακριβώς όπως θα έπρεπε να είναι...

Η Ιουστίνη, Τζουστινάκι για τους καλούς της φίλους, έχει στηρίξει την Πυξίδα και τους φίλους της, χωρίς να έχει κάποιο όφελος από αυτό. Σε συνεργασία με τις εκδόσεις Ψυχογιός μάς έχει ήδη χαρίσει δύο βιβλία της: το «Για την Αγάπη των Άλλων» και το «Έρωτας στην Ομίχλη».

Έρθε η ώρα να μας παραχωρήσει και μια συνέντευξη. Είναι μια καλή ευκαιρία να τη γνωρίσουμε καλύτερα και να μάθουμε τις απόψεις της καθώς ως μόνιμος κάτοικος Καναδά δεν έχει την προβολή που θα της έπρεπε από τα ελληνικά ΜΜΕ...

«Η Ελλάδα πειραματόζωο της Ευρωζώνης»

- Όπως και στο «Για την αγάπη των άλλων» έτσι και στον «Έρωτα στην ομίχλη» το θέμα σας βασίζεται σε πραγματική ιστορία. Πιστεύετε ότι η ζωή ξεπερνά τη φαντασία;

«Η δημοσιογραφική μου φύση ειλικρινά δεν μου επιτρέπει να ξεφεύγω από την πραγματικότητα που λέγεται ζωή. Ακούγοντας ιστορίες ανθρώπων, τις αναπτύσσω μέσα μου επί χρόνια και όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου τις καταθέτω στη μυθιστορηματική μορφή. Ναι, πιστεύω πως η ζωή φτιάχνει τα πιο ευφάνταστα σενάρια, πιο δυνατά από εκείνα της φαντασίας. Και θεωρώ χρέος μου να τα μυθιστοριοποιώ καθώς μερικές ιστορίες ανθρώπων πρέπει να αφήσουν τη βούλα τους στη λογοτεχνία και στις καρδιές των αναγνωστών».

- Και σε αυτό το βιβλίο σας φόντο της ιστορίας σας είναι η σκληρότητα αλλά και ο στρουθοκαμηλισμός μιας κλειστής επαρχιακής κοινωνίας. «Τόση ανθρώπινη συμφορά και κανείς δεν μιλούσε» αναφέρετε χαρακτηριστικά σε κάποιο σημείο. Εκτιμάτε ότι αυτά τα χαρακτηριστικά παραμένουν στην ελληνική περιφέρεια του 21ου αιώνα;

«Ναι, κανείς δε μιλάει ακόμη και σήμερα για τα κρυμμένα μυστικά. Όχι μόνο στην ελληνική επαρχία, που εξακολουθούν να ισχύουν τα ταμπού σχετικά με την ψυχική ιδιαιτερότητα, αλλά και εδώ στη Βόρεια Αμερική, που υποτίθεται πως η κοινωνία είναι πιο απελευθερωμένη. Τελευταία, μόνο άρχισαν να παραδέχονται επώνυμοι άνθρωποι πως στην οικογένειά τους ελλοχεύει η ψυχική νόσος. Παράδειγμα είναι η Μάργκαρετ Τρουντό, (η πρώην πρωθυπουργική σύζυγος του Καναδά) η οποία πάσχει από διπολική διαταραχή κι έχει βγει ανοιχτά στη βιογραφία της να παραδεχτεί την απόκλιση της. Είναι μια τάση που πιστεύω ότι θα βοηθήσει τους ανθρώπους με την ψυχική ιδιαιτερότητα να μη νιώθουν αλύτρωτοι, γιατί τελικά είναι οι εκλεκτοί αλύτρωτοι της φύσης!»

- Τελικά ποιο πρόσωπο αντιπροσωπεύει καλύτερα την ελληνική νοοτροπία. Η αθώα και αισιόδοξη Αμαλία ή η Ευθαλία των δεισιδαιμονιών;

«Και οι δύο τύποι γυναικών αντιπροσωπεύουν την ελληνική νοοτροπία. Θα υπάρχουν πάντα Αμαλίες που με τον αγνό ενθουσιασμό τους θα προσπαθούν να κατακτήσουν τον κόσμο, και θα υπάρχουν Ευθαλίες που θα κρύβουν πίσω από την πόρτα τους τα ένοχα μυστικά της οικογένειάς τους. Είναι αρχέτυπα που δεν τελειώνουν όσο κι αν έχει προχωρήσει η εποχή μας».

- Σε αυτό το χωριό της δεκαετίας του '70 «πολλοί γονείς στέλλουν τα παιδιά τους (σ.σ.: στο σχολείο) όχι από πρόθεση να τα μορφώσουν αλλά από υποχρέωσιν προς τον (σ.σ.: ευεργέτη) φαρμακοποιόν». Στην Ελλάδα των ημερών μας το βιβλίο ακόμα πασχίζει να μπει στην καθημερινότητα των Ελλήνων. Πόσο δύσκολο είναι τελικά να είσαι συγγραφέας στην Ελλάδα;

«Πιστεύω πως η Ελλάδα έχει ξεπεράσει τον αναλφαβητισμό της, πως οι γονείς έχουν περάσει στην αντίπερα όχθη με την προώθηση των παιδιών τους στη μόρφωση. Είναι μια καινούρια νομοτέλεια, που μας κάνει περήφανους. Όσο για το συγγραφέα στο ελληνικό περιβάλλον, πιστεύω πως οι Έλληνες αναγνώστες είναι δεκτικοί και γενναιοδωροί με το βιβλίο, πιστεύω πως ανταποκρίνονται στο ποιοτικό κάλεσμα αν ο συγγραφέας δεν επιθέσει στο έργο του το τείχος του απρόσιτου κουλτουριάρη. Θεωρώ ότι το παρεάκι των δήθεν ποιοτικών συγγραφέων και κριτικών, αυτό είναι που με δυσκολεύει γιατί ενοχλούμαι από τα κλειστά κυκλώματα και τα απροσπέλαστα στεγανά των δήθεν...»

- Ο «Έρωτας στην ομίχλη» κυκλοφορεί και ως ηλεκτρονικό βιβλίο από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Ποια είναι η δική σας γνώμη για την εφαρμογή των νέων τεχνολογιών στον εκδοτικό τομέα;

«Πιστεύω πως το ηλεκτρονικό βιβλίο είναι το μέλλον, όπως σήμερα είναι το παρόν για τη βορειοαμερικάνικη αγορά. Η Ελλάδα έχει ακόμη δρόμο να διανύσει αλλά θεωρώ ότι οι σημερινοί εικοσάρηδες θα είναι οι αναγνώστες της ηλεκτρονικής μορφής των βιβλίων. Βέβαια, το εξώφυλλο και το σκληρό χαρτί είναι αντικατάστατα για μας που αρχίσαμε το δρόμο στην ανάγνωση κρατώντας βιβλία και ξεφυλλίζοντάς τα!»

- Το «ελληνικό πρόβλημα» έχει αντίκτυπο στους Έλληνες που ζουν μόνιμα στο εξωτερικό; Ποια είναι τα μηνύματα που λαμβάνετε εκεί, στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού;

«Ω! Το ελληνικό πρόβλημα που έχει εξελιχθεί σε ευρωπαϊκό μας έχει πληγώσει εδώ στην ξένη. Η μικρή πατρίδα πήρε τέτοια αρνητική δημοσιότητα τα τελευταία δύο χρόνια που μας έκανε δυνατότερους Έλληνες στη Βόρεια Αμερική. Φοβούμαι όμως πως η Ελλάδα έχει γίνει το πειραματόζωο του ρήγματος της ευρωζώνης και πως προβλέπονται δυσοίωνες εποχές για τη χώρα μας. Σ' αυτή την ιστορική συγκυρία δηλώνω Ελληνίδα και μόνον αυτό. Όλοι οι άλλοι προσδιορισμοί έρχονται δεύτεροι, τρίτοι, καταντούν αμελητέοι! Vive la Grece!!!»

Η Ιουστίνη στον κήπο της πρωθυπουργικής κατοικίας στην Οττάβα

Η Ιουστίνη Φραγκούλη Αργύρη γεννήθηκε στη Λευκάδα και από το 1983 άρχισε να δημοσιογραφεί σε ημερήσιες εφημερίδες και περιοδικά της Ελλάδας. Είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ και έχει εργαστεί κατά διαστήματα σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, καθώς και στην ΕΡΤ. Από το 1989 ζει και εργάζεται στο Μόντρεαλ του Καναδά ως ανταποκρίτρια του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων και διαφόρων εντύπων, ενώ παράλληλα συνεργάζεται με διάφορα ομογενειακά ΜΜΕ του Καναδά και της Αμερικής, όπως η εφημερίδα **Εθνικός Κήρυκας της Νέας Υόρκης**. Είναι μέλος της Εταιρείας Γαλλόφωνων Συγγραφέων του Κεμπέκ (UNEQ), καθώς και της Ομοσπονδίας Αγγλόφωνων Συγγραφέων του Κεμπέκ (QWF).

Το συγγραφικό έργο της άρχισε με το βιβλίο «Η Μοναξιά Ενός Ασυμβίβαστου», ακολούθησαν το μυθιστόρημα «Πετάει, πετάει το συννεφο», «Στις Αγορές του Κόσμου», το δίγλωσσο βιβλίο «Η Παρακαταθήκη», ένα τρυφερό πολυσυλλεκτικό βιβλίο για την αδελφή της «Μια πεταλούδα στη ζωή μας», το μεταφεμινιστικό μυθιστόρημα «Ψηλά Τακούνια Για Πάντα», το «Ημερολόγιο Αβάνας. Η Κούβα στο Λυκόφως του Κάστρου» και το μυθιστόρημα «Γιά την Αγάπη των Αλλων».

Εδώ και λίγους μήνες κυκλοφορεί το «Έρωτας στην Ομίχλη» και ταυτόχρονα, κυκλοφορεί το παιδικό βιβλίο της «Ο Πολ και η Λάρα ταξιδεύουν», το οποίο συνοδεύεται ένα μουσικό cd από τον Δημήτρη Κατή.

Για να επικοινωνήσετε μαζί της μπορείτε να επισκεφτείτε το ιστολόγιό της (<http://ioustini.blogspot.com>) από όπου είναι και οι φωτογραφίες στη συγκεκριμένη ανάρτηση.